

خبر اول

متوقف نشده و نمی شویم

رئیس سازمان سینمایی کشور روز ملی سینما را تبریک گفت. به گزارش خبرگزاری صبا، محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، ضمن گرامیداشت روز ملی سینما، بر ادامه مسیر توسعه و رونق سینما و تقویت جریان تولید و اشتغال تأکید کرد. در بخشی از پیام محمد او آمده: «سینمای ایران در سال‌های دشوار و آزمون‌های سخت، همواره سربلند و پرافتخار درخشیده است. آنچنان‌که امروز، ما را در سراسر جهان با سینمای ایران و افتخارات آن می‌شناسند. نام‌ها و یادبودها در محافل مختلف و رویدادهای بین‌المللی طنین می‌اندازند و در منطقه، کشورهای همسایه، سینمای ایران را متر و معیار قرار می‌دهند. به مناسبت این روز همچنان بر عهدی که با شما بسته‌ام، تأکید می‌کنم. به‌عنوان عضوی از خانواده بزرگ سینمای ایران، دغدغه‌های شما درباره مسائل معیشتی، اکران، نمایش و تولید فیلم‌ها را می‌دانم و از برخی مشکلاتی که همچنان وجود دارد، آزرده‌ام.»

گالری

معرفی داوران جشنواره فیلم و عکس «مادر»

اعضای هیأت داوران بخش‌های فیلم و عکس سومین دوره از جشنواره فیلم و عکس «مادر» معرفی شدند. به گزارش فارس؛ روز گذشته اعلام شد که پوران درخشنده، طیبه فلکیان و ابوالفضل همراه آثار بخش فیلم سومین جشنواره فیلم و عکس «مادر» را داری خواهند کرد و فاطمه ابراهیمی، منصوره معتمدی و مهناز شفیعی نیز به‌عنوان اعضای هیأت داوران بخش عکس این رویداد هنری معرفی شده‌اند. سومین دوره جشنواره مادر به دبیری منصوره مصطفی‌زاده و با مشارکت اپلیکیشن روییکا، معاونت امور فرهنگی و اجتماعی مترو تهران، مؤسسه نیلا فرهنگ و مؤسسه تصویر شهر مهرماه سال جاری برگزار خواهد شد.

هنرمندان ایران و آمریکای لاتین در «ایرومدیا»

این روزها دومین دوره رویداد سالانه «ایرومدیا» در حال برگزاری است. به گزارش ایرنا؛ دومین دوره رویداد سالانه «ایرومدیا» با نمایش آثار ویدئوآرت و ویدئو اینستالیشن از هنرمندان ایرانی و آمریکای لاتین از چندی پیش آغاز شده‌و تا ۲۴ شهریور در مجموعه موزه‌ای تک-فک به مساحت بیش از ۲ هزار و ۴۰۰ مترمربع ادامه خواهد داشت. «ایرومدیا» در سال دوم فعالیت خود به نمایش آثار ۱۰ هنرمند سرشناس از کشورهای برزیل، آرژانتین، کوبا و شیلی در زمینه ویدئوآرت و ویدئو اینستالیشن پرداخته است. در این رویداد آثار ویدئوآرت ۱۴ هنرمند ایرانی به نمایش درآمده است. آثار بهنام کامرانی، مهرنوش روشنائی، شیرین عابدینی راد، درسا بسپج، ملیتا کلاذ، محمدعلی فاموری، صادق مجلسی، زینتا طاهری، بابک سینتا، آرزو رضانی، سهیل خیرآبادی، سمیرا پهلوانی و الهام کاظمی در بخش هنرمندان ایرانی دومین دوره رویداد سالانه «ایرومدیا» به‌نمایش گذاشته شده‌است. مجموعه موزه‌ای تک-فک از این پس به‌عنوان یک مرجع تخصصی در زمینه نمایش هنر دیجیتال و نیومدیا در مقیاس بومی، منطقه‌ای و جهانی فعالیت خواهد کرد.

خبر پرنده نقره‌ای

سه روز تعطیلی سینماهای کشور

سخنگوی انجمن سینماداران برنامه تعطیلی سینماها به مناسبت رحلت رسول اکرم(ص) و شهادت امام رضاع(ع) را اعلام کرد. به گزارش مهر؛ محمدرضا صابری، سخنگوی انجمن سینماداران، درباره تعطیلی سینماها در ایام سوگواری رحلت رسول اکرم(ص) و شهادت امام رضاع(ع) گفت: «سینماهای سراسر کشور از ساعت ۱۸ روز چهارشنبه، ۲۲ شهریور، تعطیل می‌شوند. به این صورت که آخرین ورود در این روز ستانسن ساعت ۱۶ خواهد بود و در ادامه سینماها در روز پنجشنبه، ۲۳ شهریور، به‌طور کامل تعطیل خواهند بود.» به گفته صابری: «سینماها روز جمعه، ۲۴ شهریور، می‌توانند تنها تا ساعت ۱۸ فعالیت داشته باشند، اما اکران کمدی‌ها در این روز متوقف است. روز شنبه، ۲۶ شهریور، برابر با شهادت امام رضاع(ع) نیز تمامی سینماها به‌طور کامل تعطیل هستند. آغاز فعالیت مجدد سینماها نیز از روز یکشنبه، ۲۵ شهریور، خواهد بود.» هم‌اکنون فیلم‌های سینمایی «فسیل» و «شهر هرت» ساخته کریم امینی، «می‌ماد» ساخته سیدمرتضی فاطمی، «آخرین تولد» ساخته نوید محمودی، «نارگیل ۲» ساخته داوود اطیانی و... روی پرده سینماها هستند.

«بدون قرار قبلی» در ایتالیا

فیلم سینمایی «بدون قرار قبلی» به کارگردانی بهروز شعبی در دوازدهمین حضور بین‌المللی خود در جشنواره مذهب امروز شهر ترنتوی ایتالیا به نمایش درخواهد آمد. به گزارش مهر؛ آخرین ساخته بهروز شعبی با نام «بدون قرار قبلی» در ادامه حضورهای بین‌المللی خود، این‌بار در بخش مهاجرت و مهاجران بیست‌وششمین دوره جشنواره مذهب امروز در ترنتو ایتالیا به نمایش درمی‌آید. جشنواره مذهب امروز تا بیستم سپتامبر برابر در بیست‌ونهم شهریور در ترنتوی ایتالیا برگزار می‌شود. «بدون قرار قبلی» تاکنون در جشنواره‌های «داکا» بنگلادش، «صوفیامنا» بلغارستان، «مسکوی روسیه» و «ونکوور» کانادا، «چنای» هند، «مینسک» بلاروس و البته «کاران» روسیه حضور داشته است.

جشنواره فیلم فجر در نقطه استارت

فراخوان چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر به دبیری مجتبی امینی منتشر شد. به گزارش هنرآنلاین، طبق زمان‌بندی انجام‌شده ثبت نام بخش بین‌الملل از اول مهر و بخش ملی از اول آبان آغاز می‌شود و تا پایان آبان ادامه خواهد داشت. این دوره جشنواره همزمان با چهل‌ونهمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، با هدف معرفی و تقدیر از آثار برگزیده سینمای ایران و جهان در دو بخش ملی و بین‌الملل، از ۱۲ الی ۲۲ بهمن ۱۴۰۲ برگزار خواهد شد و متقاضیان ثبت نام در بخش بین‌الملل از اول مهر و فیلمسازیانی که قصد شرکت در بخش ملی را دارند، از اول آبان باید نام خود را به‌عنوان متقاضی حضور به‌ثبت برسانند.

اهدای جوایز دلیپاک به موزه سینما

سیمر غا و تندیس‌های محمدرضا دلیپاک به موزه سینما اهدا شدند و گنجینه محمدرضا دلیپاک، طراح پیشکسوت صدا، در موزه سینمای ایران راه‌اندازی شد. به گزارش روابط عمومی موزه سینما، این اتفاق همزمان با روز ملی سینما روی داد و سیمر غا، تندیس‌ها و دیگر جوایز، اسناد و یادگاری‌های محمدرضا دلیپاک به موزه سینما اهدا شد. دلیپاک برای طراحی و صدآگذاری فیلم‌هایی چون روز واقعه، بچه‌های آسمان، طعم گیلاس، رنگ خدا، میکس، زیر پوست شهر، باد ما خواهد برد، باران، شب‌های روشن، بیدمجنون، گیلائه، آواز گنجشک‌ها، خاک آشنا، جدایی نادر از سیمین، نانچیز پوش، فروشنده، قهرمان، خورشید، افساید، تولد یک پروانه، لانتوری، مثل یک عاشق، شیرین و لامینور سیمر غا، تندیس‌ها، دیپلم‌های افتخار و یادگاری‌ها و جوایز پرشمار می‌از جشنواره‌های مختلف به دست آورده است.

«فصل ماهی سفید» و دلایل ناکامی اش از زبان کارگردان فیلم

سرمایه آینده‌مان را ویران می‌کنیم!

📌 **شهروند** روزی که فیلم «فصل ماهی سفید» به عنوان نخستین تجربه کارگردانی قربان نجفی -که تا به حال حداقل در ۲۶ فیلم سینمایی نقش آفرینی کرده- روی پرده آمد؛ کمتر کسی فکرش را می‌کرد که این فیلم اجتماعی که با بازی محمدرضا فروتن، لادن مستوفی، ژاله علو، بیژن بنگشه‌خواه، میلاد کی‌مرام، شقایق دهقان، بهزاد خداویسی، المیرا دهقانی و خود قربان نجفی از «باغ آلبالو»ی آنتوان چخوف اقتباس شده بود، با چنین ناکامی دامنه‌داری مواجه خواهد شد که نه از نظر بازتاب رسانه‌ای و انتقادی جایگاه چندان قابل‌تحسینی به دست آورد و نه اینکه در گیشه فروش چندان‌ی خواهد داشت. این اتفاق اما به نحو طعنه‌آمیزی روی داد و «فصل ماهی سفید» به‌رغم فضای جذاب و دوست‌داشتنی و بازیگران محبوب و البته جوایز قابل‌ذکری که از جشنواره‌های بین‌المللی فیلم بمبئی و لیفت هندوستان، آنتاکای ترکیه و جشنواره ایرانیان سانفرانسیسکو نصیب برد، کمتر از یک‌میلیارد تومان فروخت تا از این نظر ناکامی قابل‌ذکری را به تجربه نشسته باشد. «فصل ماهی سفید» درباره خانواده‌ای است که نسل به‌نسل در باغی در شمال کشور زندگی کرده‌اند، اما مسائل مالی موجب می‌شود که حیات این باغ و روابط ساکنان آن دچار چالش شود. این فیلم به‌عنوان برداشتی آزاد از نمایشنامه «باغ آلبالو»ی آنتوان چخوف روایتگر تغییر روابط افراد در عصر جدید و از یاد بردن ارزش‌های گذشته یک خانواده و حیات زمین‌های کشاورزی در جهت رسیدن به منافع مالی است.

آنچه در پی می‌آید؛ توضیحات قربان نجفی، کارگردان فیلم سینمایی «فصل ماهی سفید»، در توجیه ناکامی این فیلم در اکران عمومی است.

ناکامی در گیشه

همین ابتدا باید از حیب‌اسماعیلی‌تشکر کنم که در چنین شرایطی به‌عنوان پخش‌کننده پای فیلم آمد و آن را اکران کرد. با این حال اکران فیلم از چند منظر تحت‌تأثیر شرایط قرار گرفت. اول اینکه آقای اسماعیلی خیلی تمایلی به تبلیغ برای فیلم نداشتند و معتقد بودند که فیلم باید خودش بفروشد، در حالی که واقعیت این است که هیچ فیلمی خودش به نتهایی نمی‌تواند فروش کند. هر فیلمی در هر شرایطی، حتی با حضور بزرگ‌ترین ستاره‌ها هم نیاز به تبلیغات دارد و این حتی شامل «فصل ماهی سفید» هم می‌شود که فیلم کم‌ستاره‌ای نبود و چهره‌های شناخته‌شده‌ای از سه نسل مختلف در آن ایفای نقش کرده بودند. با این حال تبلیغات مناسبی برای فیلم صورت نگرفت. این در حالی است که برخی از همین فیلم‌های روی پرده، شبکه‌های ماهواره‌ای را با تبلیغات خود قرق کرده بودند. این یک واقعیت است که هیچ بازیگری به نتهایی نمی‌تواند فروش یک فیلم ارتضمین کند. درباره «فصل ماهی سفید» نکته‌الته از این هم مهم‌تر بود و به واقع اساسا کسی نمی‌دانست که فیلم اکران شده است! یکی از دوستان خبرنگار چند روز پیش تماس گرفت و گفت من تازه متوجه اکران فیلم شما شدم و گفتم وقتی شما به‌عنوان این خبرنگار امروز فهمیده‌اید، دیگر از مخاطبان و مردم چه انتظاری می‌توان داشت؟! وقتی آدم‌ها نمی‌دانند فلان فیلم در حال اکران است، دیگر از کجا می‌خواهند بدانند که فلان بازیگر هم در آن بازی کرده است؟!

فیلم فرهنگی با تاجری؟!

من خودم شخصا بیکری شدم بتوانیم چند تا بیلورد تبلیغاتی برای فیلم بگیریم، اما بیلوردی به فیلم ما ندادند، به‌شدت هم اذیت کردند و حتی گفتند ما به فیلم‌های فرهنگی بیلوردی می‌دهیم، اما فیلم تو تجاری است! این چیزها را در حالی گفتند که فیلم «فصل ماهی سفید» یک اثر فرهنگی است و شهرداری موظف بود از آن حمایت کند، اما متأسفانه آن نگاه وجود نداشت. فرض کنید مخاطبی هم بوده باشد که تصمیم داشته فیلم ما را ببیند، طبیعتا اولین اقدامش جست‌وجو در جدول اکران سینماهای اطراف خود است. وقتی می‌بیند هیچ سینمای نزدیکی فیلم را در حال اکران ندارد، قطعا منصرف می‌شود. یک فیلم باید در سینماهای مختلف فرصت و شانس دیده‌شدن داشته باشد. با این حال سالن‌ها و سانس‌هایی که به فیلم ما تعلق گرفت، بسیار پرانکده و محدود بود. این عامل دیگری بود که باعث شد نگذارند فیلم ما آن‌گونه‌که باید دیده شود.

یک فیلم آلبالویی

«فصل ماهی سفید» برداشت و اقتباسی کاملاً ایرانی‌شده از نمایشنامه «باغ آلبالو» اثر آنتوان چخوف است و مسائلی که در آن طرح شده هم مسائلی کاملاً فرهنگی، محیط‌زیستی و ملی است. قصه باغ آلبالو، قصه روزگار ما یعنی ۱۰۰ سال قبل تا به امروز است. فصل ماهی سفید، قصه تغییر و تحولات و عوض شدن دوره‌ها و نسل‌هاست. در نمایشنامه باغ آلبالو ما شاهد گذر فنودالیسم به دوران صنعتی هستیم و شکل جامعه تغییر می‌کند و کارگری که تا به امروز رعیت ارباب بوده، از فردا کارگر کارخانه می‌شود، یعنی او کارگری انجام می‌دهد،

«فصل ماهی سفید» در بوته نقد منتقدان

پایان یک دوران!

فیلم «فصل ماهی سفید» به‌عنوان فیلمی به کارگردانی قربان نجفی و بازی محمدرضا فروتن، لادن مستوفی و میلاد کی‌مرام به‌رغم ناکامی گیشه‌ای خود، اما در فضای مجازی کشور با واکنش‌های مثبت بسیاری مواجه شده و منتقدانی چون فرزاد فتح‌الزاده آن را «فیلمی زیبا و نجیب، با کارگردانی فوق‌العاده، بازی‌های زیبا و تصاویر مناظر چشم‌نواز» ارزیابی کرده‌اند. با این حال بسیاری دیگر نیز موضع مشخصی در قبال فیلم ندارند. از جمله منتقدی که درباره «فصل ماهی سفید» نوشته؛ «فیلمی بسیار بسیار عجیب که تا یک ساعت بعد از تماشای فیلم دقیقاً احساس خود را درباره فیلم نمی‌شد فهمید. فیلمی که به شکلی جذاب طبیعت سرسبز گیلان را -با یک قاب‌بندی حرفه‌ای- به نمایش می‌گذارد. اما با این حال پیام فیلم، یعنی اشاره به نابودشدن محیط‌زیست هم‌تزمان با این ارزش‌ها و اهمیت ارانه نمی‌شود.» جلال‌الدین بهرام نیز درباره «فصل ماهی سفید» نوشته؛ «فیلم به‌عنوان اقتباسی آزاد از «باغ آلبالو»ی آنتوان چخوف در سال ۱۹۰۴ نوشته شده که روزگار زوال بورژوازی سنتی روسیه بود و حکومت تزاری در آستانه فروپاشی و نابودی قرار داشت. از این منظر «باغ آلبالو» اثری به‌شدت نمادین درباره پایان روسیه کهنه و آغاز یک روسیه جدید است. دورانی که در پایان آن انقلابیون جوان و تازه‌نفس روس آینده دیگری ساختند و خبر از آغاز دوران تازه‌ای دادند. حالا قربان نجفی در «فصل ماهی سفید» تلاش کرده «باغ آلبالو»ی چخوف را از منظری دیگر نگاه کند. در این راستا و سعی کرده داستان فیلم را حال‌وهوایی بومی خنثیده و پای‌مسائلی مانند زمین و زمین‌داری و تغییرات اقلیمی و مسائل محیط‌زیستی را به فیلم باز کند. آن هم با رویکردی انتزاعی که اگرچه در کل به لحاظ فنی فیلم خوش‌ساختی از کار درآمده، اما مشخص

اما سیستم آن متفاوت است. فنودال، زمین‌های کشاورزی و باغ‌های فراوان و فرم زندگی متفاوتی دارد و در مقابل نسبت کارگری که در سیستم فنودالی کار می‌کند هم با بالاسری خود متفاوت است. به عبارتی، نسبت این افراد با طبیعت، جامعه و محیط متفاوت است و این برای هر جامعه‌ای از جمله جامعه ما هم جذاب است. موضوعی که ذهنم را مشغول کرد، مربوط به شمال بود که زمین‌های شالیزار را خشک، تکه‌تکه و تبدیل به زمین‌های مسکونی می‌کنند و پس از ساخت ویلا، می‌فروشند و پول خیلی خوبی نصیب‌شان می‌شود. گاهی اوقات با این پول، ماشین شامی بلندی می‌خرند و بعضی اوقات هم داخل بانک می‌گذارند و سودش را ماهانه می‌گیرند. اتفاقی که می‌افتد، این است که سال‌های آینده قیمت ماشین بر اثر استهلاک پایین می‌آید، دیگر خبری از آن شالیزار و زمین کشاورزی هم نیست و در کنار آن، طبیعت هم ویران می‌شود. این ویرانی به تدریج از شالیزارها به تمام جنگل‌ها و کوه‌ها می‌رسد. بنابراین، این جنگل‌ها به‌عنوان مثال، سرمایه قطنی منی که آنجا نشستم و قصد دارم از آن بهره‌برم، نیست، بلکه مربوط به نسل‌های آینده نیز می‌شود و همان‌طور که شما از فرزندتان مراقبت می‌کنید، طبیعت هم نیاز به مراقبت دارد، حتی طبیعت هم از شما مراقبت می‌کند. شما هم باید در مقابل فرسودگی خانه از آن مراقبت کنید، خانه را تعمیر کنید و به آن برسید تا ویران نشود. ما به نوعی در حال ویران‌کردن خانه‌ای هستیم که داخل آن نشسته‌ایم.

کمدی علیه سینما

برخی از آثاری که به اسم کمدی روی پرده است، اساسا فیلم نیستند. این فیلم‌ها جای سیرک را گرفته‌اند! چون سیرک هم تنها و تنها برای خندانن مردم نیست، اما این فیلم‌ها کار آنها را انجام می‌دهند. این در حالی است که مادر تاریخ سینمای خود فیلم‌های اجتماعی بسیار مهم و تأثیرگذاری داشته‌ایم که خیلی از آنها با اقبال مخاطب هم مواجه شده‌اند. برسیم چه شد که ناگهان وضعیت سینمای اجتماعی ما اینگونه شد؟ این وضعیت بد، تقصیر خود ما هم است گاهی اعلام می‌شود فیلم کمدی بسازند تا تجارت کنیم، این وقت همه به سمت ساخت فیلم کمدی و تجارت می‌روند! دیگر کسی فکر نمی‌کند که چه بلایی سر سینمای ملی ما می‌آید. این در حالی است که سینمای اجتماعی می‌تواند کارکرد مدرسه را در جامعه ما داشته باشد و باید مانند یک میراث ملی از آن صیانت کنیم. سیاست‌گذاران ما نباید به این سینمای ملی توجه باشند و وزارت ارشاد هم باید از این سینما حمایت کند. همان‌گونه که زمانی برای تبلیغات فیلم‌ها قانون‌های حمایتی گذاشته بودند، امروز می‌توانند سیاست‌های حمایتی را اجرا کنند.

کسب‌وکار هنر

نمی‌دانم آیا شرایط اکران «فصل ماهی سفید» باعث خواهد شد کارگردانی‌ها همچنان ادامه دهم یا نه؛ سینما حرفه‌ماست. در این عرصه هم خیلی تفاوتی میان بازیگری و کارگردانی قابل نیستم. در هر موقعیتی به‌صورت کامل درگیر یک پروژه می‌شوم. هم در مقام بازیگر باید کار را از آن خودکنم و هم در مقام کارگردان تمام انرژی‌ام را برای یک کار می‌گذارم. کار من در هر صورت همین است، حکما کار هنری را ادامه می‌دهم و اگر روزی احساس کردم کار هنری ارزشی ندارد، سراغ دست‌فروشی می‌روم!

است که قابلیت چندان‌ی برای فروش نخواهد داشت. از طرف دیگر فیلم در فصلی اکران شده که تماشاگران به واسطه تعطیلات و گرمای هوا تفریحات دیگر را ترجیح می‌دهند. در این روز وجود رقابت قدرتمندی مانند «فسیل» و «شهر هرت» هم کار را برای «فصل ماهی سفید» سخت‌تر کرده‌است.

سحر ناسوتی هم نوشته فیلم سینمایی «فصل ماهی سفید» نخستین ساخته قربان نجفی در مقام کارگردان است. این فیلم که سال ۹۸ تولید شده، این روزها پس از چهار سال بر پرده نقره‌ای سینما اکران شده است. این فیلم بر اساس داستان «باغ آلبالو»ی آنتوان چخوف نوشته شده و شخصیت‌ها و داستانی کمابیش مشابه با اثر نمایشنامه‌نویس روس دارد؛ اعضای یک خانواده به همراه خدم و حشم بسیار، در یک خانه‌باغ در شمال، منتظر ناهید (لادن مستوفی) خواهر صاحب‌خانه هستند که چند سالی است به پاریس رفته و وام هنگفتی برای این سفر گرفته که قابل بازپرداخت نیست، ول خرجی‌های ناهید در پاریس و کارشنکی‌های میاشران بهرام‌خان (محمدرضا فروتن)، باعث ورشکستگی خانواده و از دست‌دادن خانه‌باغ و مزارع برنج می‌شود. از اثر چخوف که بگذریم، تبدیل یک نمایشنامه به فیلمنامه کار چندان ساده‌ای نیست؛ موقعیت‌های مکانی محدودی که در نمایشنامه شاهد آن هستیم و دیالوگ‌محوربودن ساختار کلی تئاتر در مقایسه با تعدد مکان‌ها در فیلم و تصویرمحروربودن آن، نیاز به دراماتورژی و گاه افزودن عناصر ویژه‌ای به اثر را می‌طلبد تا فیلمنامه‌ای پرتصویر با کشمکش‌های لازم و مناسب برای مدیوم سینما به دست آید. در اقتباس از «باغ آلبالو»ی چخوف این موضوع اهمیت دوچندانی می‌یابد، زیرا خط داستانی نمایشنامه به‌نوبه خود بیش از حد رئالیستی و تخت است که افت‌وخیزهای کمی دارد و نفس نمایشنامه به تنهایی، فاقد کشمکش‌های لازم برای تبدیل شدن به یک فیلمنامه است. در این میان در شرایطی که حضور شخصیت‌های زیاد در سینما، راه‌رفتن روی لبه تیغ است و احتمال سطحی‌شدن شخصیت‌ها را دارد؛ به نظر می‌رسد که «فصل ماهی سفید» با تمام این مشکلات به‌صورت هم‌زمان دست‌وپنجه نرم می‌کند و این هم باعث می‌شود که شیرینی آن فضای زیبایی‌شناختی اول به تدریج از دل برود و مخاطب احساس دل‌زدگی و خستگی از قصه را داشته‌باشد.